

När larverna voro 1—2 dygn gamla, utsattes 5 st. uti ett preparatrör i 2° öfver natten; intagna följande morgon kryade de i början alldeles stela och orörliga larverna till sig igen. Bjudna på omkring — 9° nattfrost, lämnade blott 2 af de 5 det jordiska lifvet.

Af hårda vintrar och vårfroster torde man således ej kunna förvänta någon betydligare decimering af nunnan, hälst som insekter i allmänhet pläga vara ömtåligare för plötsliga temperaturskiftningar än för ihållande, om än skarp köld.

J. Meves.

INSEKTSAMLINGARNA VID STATENS ENTOMOLOGISKA ANSTALT.

Redan förut hafva dessa samlingar i tidskriften blifvit omnämnda och hur grunden till dem blifvit lagd genom Entomologiska Föreningens frikostighet. Då Anstaltens upprättande med allvar kom på tal, antogs visserligen, att insektsamlingar vid denna institution vore mindre behöfliga, alldenstund Riksmuseets vid behof kunde anlitas. Under somrarna, då de flesta om ej alla insektprof inkomma för att bestämmas, och insändarna vanligen önska genast erhålla begärda upplysningar därom, skulle dock svårigheter ofta kunna uppstå, ifall man emellanåt nödgades resa in till Stockholm för att få profven jämförda med säkert bestämda exemplar. Olägenheterna häraf skulle naturligtvis blifva störst efter ombyte af tjänstemän, då ingen entomolog nu för tiden torde vara så hemmastadd med alla insektordningar, att han kan i hast bestämma hvilken insekt som hälst, utan att anlita samlingar. Om dessa finnas på stället, blir arbetet ojämförligt lättare och mycket mindre tidsödande. Intresserade personer, som besöka anstalten, önska merendels att få se en och annan skade-

insekt, och vid sådana tillfällen vore det mindre lämpligt, att nödgas visa dem till Riksmuseets entomologiska afdelning, som ju ej kan när som helst stå öppen för allmänheten.

Vid Anstalten måste alltså alla tillfällen, som härtill kunna anslås, användas till bestämmande och ordnande af de insekter, som redan förefinnas samt till anskaffande af flera. *Coleoptera* och *Lepidoptera* blifva efter sammansläendet af FÄHREI, ANKAR-KRONAS, SANDAHLs m. fl. samt komplettering ur undertecknads samlingar ganska väl representerade, men af öfriga insektordningar finnes ännu blott obetydligt.

De personer i vårt land, som under ungdomsåren samlat insekter af sist antydda ordningar och önska, att dessa skola komma till nytta samt så godt sig göra låter förvaras och vårdas, kunna nu få denna önskan uppfylld genom att förära dem till anstalten, hvarest de med tacksamhet mottagas. Då utrymmet därstädes är tämligen inskränkt, kunna dit skänkta samlingar likväl ej för all framtid bibehållas i sitt ursprungliga skick, utan måste sammanslås med dem, som redan finnas på stället eller framdeles erhållas. Etiketter med gifvarens namn komma dock alltid att fästas vid nålarna för att erinra om honom. Om en större samling skulle öfverlämnas inom den närmaste tiden, komme denna att utgöra själfva stommen till anstaltens och därigenom blifva bibehållen för framtiden i något så när samma tillstånd, hvori den befann sig vid öfverlämnandet, samt än vidare kompletteras. Illa hopkomna och sedermera missvårdade insektsamlingar kunna dock ej mottagas under någon förbindelse.

Då jag ej sällan hört personer vara bekymrade öfver sin kära insektsamlings tillkommande öden, har jag ej kunnat underlåta att offentliggöra ofvanstående tillkännagivande, hvilket jag hoppas skall vara välkommet åtminstone för någon af våra insektälskare och samlare.

Statens Entomologiska Anstalt i september 1899.

Sven Lampa.